TARTALOM

LEZÁRT ÉVSZAKOK

Idegenvezető..... 5
Ötödik halmazállapot..... 6
Tükörbölcsőben amőbatánc..... 8
Magamhoz..... 9
Pókháló és üres reflex..... 10
Átutazás..... 11
Lágypofon..... 15
Őszi est..... 16
Te és én..... 17
Várakozóban..... 18
Tó tükréről a sugarak..... 19
Összhangzásilag..... 20
Alighogy..... 21
A szív tüzérei..... 22
Valahol bennem..... 24
Egy levél második része G.-hez..... 25
Arcparóka, mohaszoknyád és grízgaluska..... 27
Ha megjössz..... 29
Hírmondók lehetünk..... 30
A csend felezőideje..... 31
Néma havazás..... 32

A KÖLTŐ ÉJSZAKÁI

Arcom..... 33
Sóhaj 1..... 34
Sóhaj 2..... 35
Évváltás..... 36
Oh, mennyi..... 37
Mint lóhalál..... 39
Az élet egy tangó..... 40
A költő éjszakái 41

MÍNUSZÉVEK

Tájak, arcok és évszakok..... 43
A tükrök végtelenjében..... 44
Átjáróház..... 45
Lassított kakukkóra..... 46
A fordított tér..... 47
Szarvas szívében pokolgép..... 49
Az üvegcsend életről..... 50
Egyszemélyes varázslat..... 51
Ketten a toronyban..... 52
Tintahalak, cápák és mindenféle víziszörnyek... 53
Cápaezredes..... 56
Széltangó..... 57
Vigasz..... 61
Vannak még..... 62
Széltangózó bohóc..... 63
Mínusz évek..... 64

A könyv szerkesztője: Vofkori Mária
Műszaki szerkesztő: Géczi János
Grafikus: Deák Ferenc
A megjelenés éve: 1995. Alak: 54x84/16
Kiadói ívek száma: 1,651
Nyomdai ívek száma: 4
Nyomta a csíkszeredai ALUTUS Rt.

ISBN 973 26 0401 8

1967 mérleg havának 18. napján születtem Csíkkarcfalván,
ahonnan több éves marosvásárhelyi tartózkodás után
1986-ban érkeztem Kolozsvárra.
Állatorvosi diplomámat a Babeş-Bolyai Tudományegyetem
Filozófia tanszékén zároltattam, ahová jelenleg 2. évre járok.
A nyolcvanas évek végén szerkesztettem diákrádiót és diáklapot,
majd alapítója voltam a „Jelenlét”-nek,
1991 óta a kolozsvári Rádió Stúdió
magyar nyelvű műsorának vagyok szerkesztője.
Éveimet finom sivatagi por lepi be,
helyenként apró kis tavak, zöld ligetek: azok a helyek,
ahová elfáradtan, a széltangótól kimerülten megérkezem
és ahonnan látszanak a mínuszévek.
Minden ligetből az évek más-más oldalára nézhetek,
mindig találok új színeket, döbbenetbe ejtő árnyakat,
hallok furcsa hangokat, elbűvölő dallamokat,
izgalmas összefüggésekre lelek.
Az előttem fekvő ívpapír néha bátorságot ad,
többnyire azonban szorongást okoz.
Bátorkodom mínuszéveim néhány „felvételét”
az olvasónak ajánlani, miközben szorongva arra gondolok:
vajon sikerült-e valamit is megmutatnom?